

Az előfizetés ára:

1 egész évre 5 frt — kr.
1 fél évre 2 frt 50 kr.
1 negyed évre 1 frt 25 kr.

Körjegyzőknek, községeknek és néptanítóknak:
Egész évre 4 forint, fél évre 2 forint

Egyes szám ára 10 kr.
Előfizethető és egyes lappéldányokat venni lehet a kiadóhivatalban, Traub B. és társa, Valentin Károly, Böhm M., Luzsovics L., Weidinger N. üzletében és a fődohánytözsdeben.

Hirdetések:
mindenkor árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyilttérben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:
Barek J. és társa Erfurthban. Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignác, Frankfurtban. Opellik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf, Bécsben.
Magyarországban:
Neuberger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarcz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá”-ja Budapestben.
Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utczában levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.
Kéziratok
a szerkesztőséghez, Nepomuk-utca 29-ik sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

A galíciai parasztlázadás.

A nagy-hét utolsó napjaiban Galícia néhány kerületében aggasztó paraszt-mozgalom indult meg, melynek éle a földbirtokos osztály ellen irányult. Hogyan és milyen okból keletkezett, még eddig bizonytalan.

A galíciai közigazgatás, mely a népelet mozgalmairól — úgy látszik, épen úgy, mint a miénk is — csak azok kitörése után vesz tudomást, azon naiv hírrel hozza azt kapcsolatba, mely szerint a galíciai parasztlázadás között el volt terjedve a babonás hit, hogy az ideai husvét elmúltával megszűnik ezen szép világ is, a mi ellen tudvalevőleg legjobb szer — legalább a galíciai parasztlázadás szerint — egy pár földbirtokos fejének a beverése és épületeinek felperzsélése.

A bécsi félvitalos lap pedig, mely, a mint hozzá illik is, a jelenségnek legbölcsebb magyarázatát adni törekszik, azt mondja, hogy „ezen mozgalomnál a külföldi igazgatásnak még nyoma sem látszik.”

Hogy a világ tartamára nézve a galíciai pórnép milyen számításokat tett, az senki előtt nem bírhat érdekléssel, csak annyi bizonyos, hogy az ilyen babona, a melyet a legegyszerűbb galíciai pap is a legkönyvebben eloszlat, sem társadalmi, sem politikai mozgalmaknak elég erős okát mai nap nem képezheti. Az egész tehát nem egyéb, mint egy ügyetlenül felhasznált körülmény a galíciai közigazgatás utólagos mentségére.

A mit pedig a bécsi félvitalos lap állít, annak természetesen épen az ellenkezője áll. Tudniillik, hogy az egész mozgalom politikai háttérrel és politikai céllal bír. Háttérre ennek a muszka izgatás; célja pedig: kompromittálni azt a relatív jobb helyzetet, melynek a galíciai lengyel nemzet örvend, szemben azzal, a melyekben az oroszországi lengyel nép színlődik.

És hogy e mozgalom a már el is fogott muszka izgatók által épen a birtokos osztály és nem a galíciai kormány ellen irányított, annak természetes okát abban kell keresni, hogy mi most nagyon benső barátságban élünk az orosz birodalommal és így a galíciai kormány elleni izgatás sokkal ügyetlenebb és feltűnőbb lett volna, hogy sem annak ellenséges voltát, valamint az orosz kormány részéről jövő megrendelését azonnal észrevenni nem lehetett volna. Így tehát a muszka részéről jövő izgatás célszerűbbnek találta azt az utat követni, melyet 1846-ban maga az osztrák kormány az abszolutizmus megszilárdítása céljából követett, mikor csakugyan

hivatalosan látította fel a pórnépet a szabadelvűen érzett birtokos osztály ellen, azért, hogy feltűnővé tegye és a lázongások és forradalmak veszélyességével indokolni tudja a rideg abszolutizmus kormányzatát.

Ezen ut a muszka izgatók azon céljainak, hogy a galíciai társadalmi és politikai állapotok tarthatatlanságát a világ, de különösen az orosz által elnyomott lengyel nép előtt demonstrálják, tökéletesen megfelel és az izgatás háttérében működő muszka kormányt látszólag még csak gyanuba sem ejti, mert hiszen nem a kormány ellen irányul a lázongás.

Ilyen ördögi apparatussal csak egy muszka izgató rendszer dolgozhatik. És épen az izgatás ezen választott utja érdek bennünket, magyarokat is. A ki tudja, hogy felső megyénk mily érintkezésben állanak Galiciával és tudja, hogy a mi megyei igazgatási rendszerünk egy fokkal sem áll feljebb a galiciainál, az könnyen vonhat le következtetéseket a Dunajec vidékén történt mozgalomból.

De ezen mozgalom magasabb szempontból is fontossággal bír, a mennyiben ebből kitűnik, hogy az európai államrendnek, az európai békét óhajtó társadalomnak nincs gonoszabb ellensége és nincs alattomosabb barátja, mint Oroszország, melynek mindenható cárja Európa előtt békét esküszik, kormánya Azsia meghódításán fáradozik, társadalmi pedig kiűnt és bent állambontó forradalmakat csinál.

A népfölkelési törvény.

n. — A népfölkelésről szóló törvényjavaslat már az országgyűlés elé van terjesztve s rövid idő alatt törvényerőre emelkedik.

Ki tehetne ellenvetést az ellen, hogy a haza védelmére minden erőt készen, rendben tartunk. Még az örök béke rajongói is kénytelenek elismerni a nemzetek azon jogát és kötelességét, hogy utolsó csepp vérükig, utolsó leheletig védjék azon földet, melyen fiaik bölcsője reng, melyben apáik csontjai porladnak, mely nekik önállóságot, nemzeti léltel biztosít. A mit e törvényjavaslat tőlünk s a teljesen azonos osztrák törvényjavaslat Ausztria népeitől követel, azon terhet már rég magukra vették Német-, Orosz- és Franciaország polgárai. A népfölkelésre kötelezettek legnagyobb része a haza veszélye idején úgy is önkényesen fegyvert ragadna; a törvény fő-célja nemcsak az, hogy a honvédek sokaságát számszerűleg szaporítsa, hanem hogy a végső veszély idejére szervezze, a népet felfegyverezze, a népfölkelés tagjait a rendes katonaságot megillető népjogi védelem alá helyezze s megóvja attól, hogy őket, mint

1813-ban a porosz népfölkelést a franciák, 1871-ben a francia frank-tireurókat a németek, az ellenség egyszerűen rablóknak tekinthesse s mint ilyenekkel bárhason el velők elfogatásuk esetén. Nagyon szükséges lett e törvényes intézkedés, mert nekünk, ha háborunk lesz, valószínűleg kisebb műveltségű s nagyobb mértékben vérszomjú ellenséggel lesz dolgunk.

E törvényt tehát ellenzéki lapjaink legfeljebb csak azért fogják megtámadni, mert a népfölkelésnek az ország határain túl leendő alkalmazását is — feltételeken — megengedi s megengedi azt is, hogy a népfölkelésnek első — a tizenkilenc évtől a harminckét évig való férfiakat magában foglaló — korosztály a rendes hadsereg, vagy honvédség soraiban ellenség fegyvertől, vagy betegségekből származó házagok betöltésére bevonathassék. Azonban ezen ellenvetés is jogtalan és észszerűtlen. Mert ha a háboru görgetege hazánk határai felé közeleg, akkor már nincs fontolgatásnak, paragrafusokra hivatkozásnak helye, nincs különbség a hadsereg egyes részeinek kötelessége közt, akkor küzdeni kell mindenkinek, ki csak bírja a fegyvert, a szükség ugyanis megbontja a törvényt akkor. Ha pedig a veszély nem nőtt még oly ijesztő uagra, hogy minden tekintet a haza védelme alá kellene rendelni, akkor a népfölkelés úgy sem fog ellenség elé állítani. S azért hiszem, hogy az országgyűlés nem ellenzi majd az e törvényjavaslat által célzott új intézményt, mely teljesen nemzeti, békében kevés új áldozatot követel, háboru idején pedig a honvédeknek hatalmas eszköze.

Persze affélt azán méltán lehet gondolkozni, hogy még is csak roppant terhet rak ránk a civilizáció, mely különben az emberiség büszkesége. Védekezési költségeink az utolsó évtized alatt is oly rohamlépésben növekedtek, hogy teherviselési képességünk az anyagi virágzás legszebb időszakában sem bírja azt utolérni. A barbár népvándorlás általános fegyverben lételem állapota köszöntött be hozzánk, a modern hadi tudomány és feltalálások ezerszeres vívmányai által súlyosítva s a mellett nehéz küzdelmet kell folytatnunk az anyagi megélhetés terén is, hogy terheinket elviselhessük. Az állam sohasem követelt oly tartósan annyi nehéz áldozatot polgáraitól, mint jelenleg egész Európában s ha többet tesz is most polgáraiért, mint előbb, de nagy kérdés, hogy ellenszolgalmánya felér-e a polgárok áldozataival. De hát meg kell adnunk magunkat a dolgok elháríthatatlan fejlődésének, mely kétségtelesen siettetni fogja a krízis megoldását, mely után a jövő nemzedék terhei könnyebbülését remélheti.

Ifjuságunk s a katonai pálya.

A középtanodák túltömöttsége s (ha valamely — bármi csekély javadalmazásu — hivatalnok állás megürül) a pályázók számának elretentő nagysága nem egy ízben szolgált jogos felszólalásokra alkalmul

s a kormánynak, különösen pedig a közoktatásügyi miniszternek több rendbeli, a baj orvoslását célzó üdvös intézkedését eredményezte. S mert ma már minden pályá meg van nehezítve, mert túltömöttséget látunk mindenütt, csoda-e, hogy aggály tölti el ép úgy a szülőket, midőn gyermekeik pályaválasztására kerül a sor, mint az ifjút, ki vérmes remények közt lépve ki az iskolából, bizonytalan jövőnek néz elébe.

A szülők, kik eddigelé — more patrio — minden áron jogászt, orvost, tanárt, vagy technikum akartak gyermekeikből faragni, (akár volt rá annak hajlama, akár nem), már csak azért is, hogy „ur” legyen belőle, — lassankint az iparos és kereskedői pályával is kezdenek megbarátkozni s az ezen pálya iránt hosszú időn át táplált idegenkedés, elfogultság — ámbár csak kezdetleges arányban — mindinkább helyesebb fel fogásnak kezd tért engedni.

Van azonban egy pálya, mely még mindeztől nem tudta megnyerni a magyar ifjuság rokonszenvét, jóllehet hazafiai kötelesség, nemzeti érdek parancsolják ennek felkarolását. S ez a katonai pálya.

Ámbár általános a panasz, hogy ifjuságunk nem foglalja el a rendes hadseregben az őt megillető helyet; ámbár szóban és írásban, a törvényhozásban ép úgy, mint a mindennapi életben nagyon sürűen panaszkodunk a fölött, hogy a honfiak drága pénzén fenntartott hadseregben hiányzik a magyar szellem: mégis mindinkább visszahuzzuk magunkat attól. — Alig van ifju, ki nem örülne, ha az általános védőkötelesség törvénye által reá rótt hadi szolgálat teljesítése után végkép megválhatik a katonai ruhától s akár a tisztii bójtól is. A katonai pályától való idegenkedést semmi sem bizonyítja jobban, mint azon körülmény, hogy még a honvédség kötelékéből is iparkodnak szabadulni a tartalékos tisztek, pedig a honvédség a mi vérünkbeli való vér, a mi testünkbeli való test.

Az intéző körök belátták annak nemzeti nagy fontosságát, hogy a magyar ifjuság minél inkább megnyeressék a katonai pályának s ennek tudatától vezéreltetve, úgy az állam, mint magánosok számos alapítványt teremtettek ifjaink számára, melyek segítségével míg egyrészt igen könnyű módon vehetik meg alapját diszes és biztos jövődjüknek, addig másrészt fontos nemzeti érdekét mozdítanak elő.

Ez alapítványi helyekre legközelebb adtak ki az 1886/7. tanévre szóló pályázati hirdetmények.

Az 1882. évi XXV. t. c. értelmében magyar ifjak számára katonai nevelő- és képzőintézetekben rendszerezített 120 alapítványi hely közül az idén 13-ra s a Ludovika akadémiában szintén kizárólag magyar ifjak számára 60, részint egész, részint féldíjmentes kincstári és alapítványi helyre hirdették pályázat oly ifjak részére, kik a védőköteles kort még el nem érték, de már a hirdetményekben feltüntetett életkort betöltötték s a megállapított képesítéssel és ép, kifejlett testalkattal bírnak, nem is szólva a közös katonai

A „Pécs” tárczája.

Népdalok.

I. Rég lehullott . . .

Rég lehullott levele már a fának,
Rég járok én, kedves babám utánad.
De mi haszna! — a ki nem tud szeretni,
Jobb azt talán idejében feledni.

Felédtelek volna már én nem egyszer.
De mi haszna, eszembe jutsz ezerszer.
Be vagy írva a szivembe örökre,
Tiszta, Duna se mosza ki belőle.

Tiszta, Duna víz a tenger partjára,
Ne lássa ő, hogy a szivem mily árva.
Majd, ha onnan eget rázó szél támad,
Megtudhatja, hogy megölt már a bánat.

Bánat, bánat de nagy bárá születtem.
A csillagos ég behorult fölöttem.
A magas ég előbb-utóbb kiderül,
De a bánat nem szakad le szivemről.

II. A csárdában.

A csárdában hegedűszó, cimbalom,
— Huzdad cigány, szeretőmet siratom!
Keserveset, siralmasat huzatok:
„A világon a legárva én vagyok.”

Csapláróné, ide azt az üveget!
Busultam már életemben eleget.
Busultam, de nem busultok már többet,
Csalfa a lány, találok még különbet.

Hej, csapláróné! a bort mivel kevered?
Talán bizony örömgöyön neved!
Késérű, mint az érzés a szivemben,
Hát a bor se vigasztál már meg engem!

A világon az utolsó én vagyok,
Reám még egy igaz csillag sem ragyog.
Nincsen apám, nincs anyam, sem szeretőm,
Jobb is volna már nekem a temetőm.

Magyar Gerő.*

Elenyészni, elenyészni.

— Csevegés. —

A „PÉCS” eredeti tárczája

Őn nem hisz a csodákban? pedig lássa, tündérvilágban élünk ma is. Nekem csak akarnom kell s a képzelet tündére teljes varázseréjében jelenik meg előttem, aranyos pálcájával egyet suhint a levegőbe s őn, ki azt hiszi, hogy munkájába elmélyedve egyedül kötelességének él: itt ül ellenemben és én beszélek hozzá hosszan, hisz lelkemnek anyji közlőddem van.

Az eget vastag réteggel vonja be az áthatlan szürkesség, unalmas lassúsággal hull egyik csepp eső a másik után. Homály terjed el körülöttem.

Talán ezért támadnak bennem a borús, komor gondolatok?
Elenyészni, elenyészni! no ne mosolyogjon ön; midőn a fáradt munkás az est csendjében nem óhajt vigalmat, nem óhajt dúsán terített asztalt, csak egy egyszerű zolygot, hol fáradozásait kipihenhesse: nevetet őn fölötte?

A testi fáradság hasonlíthat a lélek bágyadt-ságához, levertségéhez.

*) E dalok hangjegyzése is megkaphatók Nador Kálmán könyv- és zenemű-kiadónál Budapestben.

Vajon nem munkálkodik-e a lélek inkább, mint akármely erős emberi kéz? hanem persze legtöbbször sishipusi eredménynyel.

Azt mondják, azok a boldogok, kik az életet úgy tekintik, mint némelyek a napot, mely szerintök csak azért van, hogy melegítsen, világítson.

Ezek kiaknázák a gyönyörök forrásait, lelketlenül, szívtelenül élnek s meghalnak a nélkül, hogy valami mélyebb benyomással lett volna rájuk.

Boldogok voltak, de úgy-e, mi nem irigyeljük őket! mi nem kívánunk hozzájuk hasonlókat lenni.

Az érzelmeik mélysége sok magasatos órat juttat számunkra, többet, mint a hű világ kicsinyes élvezetei. Igaz, hogy örömeink is csak egy nemét a fájdalomnak közlik velünk, de ez talán csak sejdítése a léleknek, ideiglenes életünk változó mozzanataiból eredő előérzet, félelem, vagy tán kétség?

A csüggedt lett remény pályatárs a kétség. S ha ez amannak fölébe kerül, táplálékul az életkedvet veszi.

S nekem, bármennyire meg legyek elégedve érzéseimmel, most egyetlen óhajtamom: a végtelenség árjában elenyészni.

Ha vágyaink túlsapongnak körülünk, büntetünk, hogy azok teljesülését soha sem örülhetünk.

Mondja: ha embertársai között járva, saját k:b-b lének fájdalmaira gondolt, volt már olyan perce, a melyben cserélni óhajtott volna valakinek helyzetével s attól el nem választható egyéniségével?

Úgy-e nem? Én sem. Jól ismerjük az embert.

A legtöbbet kicsinyes célok vezérik cselekedeteikben. Nagyon kevésnek törekvése a tökéletességéleje meenni, hanem főcélja mások fölé emelkedni a hűség diadalállapcsözeten.

Milyen nevétség lehet annak, ki nemes önértéssel, lelki fölényének biztos tudatában tekint végig a tömegre és annak ostoba öröklődéseit szemmel kíséri.

Megengedem, kellemes hatással lehet az, mikor szának, ezek között valaki érezi, hogy a közgyelem egyedül reá van irányozva oly külső előnyök miatt, melyeket a természet ingyen ad és melyeket — ha birtokában nem vagyunk — nincs a világon az a kincs, melylél megszerezni lehetne.

Jó érzés lehet az is: bámulatni mint kiváló lángész, mely országok figyelmét egyesre irányítja.

Még jobb dúsnaq lenni, minden lehető megszerezhetni, úszni az élvek tengerében s ezek fölött uralkodni ama nagyhatalommal, melynek „pénz” a neve.

De mindezeknél szerintem irigylendőbb az, ki, midőn lelkére nehéz gondok gyülekezének és szívet tépik, szakgatják a gonosz emberek és kit még az adáz részvétlenség is üldözöbe vesz, mindezek dacára tud mosolyogni, tudja szeméit áhitattal, benső hitával Istenéhez emelni, ez az a valódi diadal, a lélek, ez isteni rész diadala az állatemberben.

Őn lehajítja fejét és egyszerre komolylyá lesz. Talán fájnak önnek szavam?

A napok nem egyformák, gondolataink és érzéseink sem egyformák mindig.

Ma ábrándos vagyok; engedje meg, hogy átadjam magam az engem megrohanó érzelmeimnek.

Úgy is, ha az emberek közt járva, velük élni, érintkezni, vagy jobban mondvá: velük megérni akarunk, egészen ki kell vetköznünk lényünkbeli, szivünk mélységét fölületességgel kell palástolni és mintegy restelve rejtegetni a szép és magasatos iránti hajlandóságunkat.

Csoda-e, ha e küzdelemben előbb-utóbb eltompulnak érzéseink és szivünk előbb hal meg, mint létezni megszűnnék?

Az égen megszakadoznak a fellegek, a homály oszladozni kezd; a napsugarak utat törnek és diadalmasan ragyogják be a láthatárt.

Gondolataim is derültebb szint öltének,

vesebb bevételzetten. Ez üzletág 29,719 frt 71 kr vesztéssel járt, mely kedvezőtlen eredmény a múlt év, számos és érzékeny károkat okozott, rendkívüli időjárásnak tulajdonítható. A földtermek árának alacsonyága természetesen a biztosítási értéket csökkentette és ezzel kapcsolatban a díjbevitel megfelelő kevesbbségét vonta maga után.

Az életbiztosítás 1885. végével 9985 kötvénnyel 19,106,463 frt tőke és járadékra szülő biztosítási átlagot tüntet ki. Az 1885. évben 97,000 frt összegig felmerült káresek 36,221 frt 88 krral maradtak a várható balandóságon alul, díjtartalékkal 1,428,781 frt 80 kr (843,761 frt 56 krral több, mint az előző évben). Ezen ágazat nyeresége 46,014 frt 62 krt tesz.

A társaság 1885. december 31-én az elemi biztosítást ágakban 1,208, 67 frt 42 krral, az életbiztosítási ágban pedig 1,428,781 frt 80 krral, összesen 2,636,819 frt 22 krt díjtartalékkal, azonkívül 1,484,314 frt 35 krral agio, árfolyamkülönbséti és nyereségy s külön tartalék fölélt rendelkezik, ami 506,314 frt 89 krral emelkedést jelent. Valamennyi ágak kártartalékai összesen 439,501 frt 25 krra rúgnak.

A társaság által folytatott valamennyi biztosítási üzletág díjbevitelére a lefolyt évben tett 7,574,439 frt 01 krt.

A mérleg 357,692 frt 06 krral tisztanyereséget tüntet ki, melyből az alapszabályilag előírt tartalékok és díjazások levonása után osztalékkal részvényenként 30 frank = 6% aranyban fizetetik.

Az igazgatósági jelentéshez fűzött üzleti jelentésből kitűnőleg a társaság fenállása óta díjakban 33,811,821 frt 86 krt bevételzett és károkkért 23,374,422 frt 77 krt fizetett ki; díj és egyéb tartalékokra pedig — a függő károkon tartalékolt 493,501 frt 15 krt nem is számítva — 4,071,162 frt 57 krt gyűjtött. — A teljesen befizetett részvénytőke 4 millió forint aranyban.

Törvényszéki csarnok.

Polgári ügyek.

Április 29-én előadott Kaufmann Nándor törvényszéki bíró által: A m. kir. orsz. közalapítványi igazgatóság Gállós Ede elleni pere 18624 frt 84 kr. s jár. iránt. — Szabó Ferenc és neje Szabó János és neje elleni pere birtokba bocsajts és elvont haszon iránt.

Büntető ügyek.

Május 3-án: Nagy Vörös Péter és társai elleni ügy lopás miatt. — Buzás Ferenc elleni ügy súlyos testi sértés miatt. — Böck Florián elleni ügy lopás miatt. Május 5-én: Palaics Lukács elleni ügy szándékos emberölés miatt. — Gyuris Pavó elleni ügy lopás miatt. Május 7-én: Allrutz Gyula és társai elleni ügy lopás és orgazdaság miatt. — Beneth Gábor elleni ügy csalás miatt. Május 8-án: Laboda Illésné elleni ügy méghaztat elhajtása miatt. — Kulcsár Józsefné elleni ügy lopás miatt.

A pécsi sertészirtáló részvény-társaság heti tudósítása.

Allomány: 408 darab kövér, — 469 darab félkövér — 966 darab sovány, — 514 darab südő. Az üzlet lanyha. — Árak változó. Kövér válogatott 38—42 krig, — félkövér 36—38 krig kigint, 45 kgr. ételsúly leszámításával, — sovány sertés — krig, südő 30—32 krig, kilogrammonként elősúlyban. Új kukoricza ára 5 frt 80 kr. Árpa 6 frt 40 kr. mm-kint. Őrles díj 50 kr. mm.

A barcsi sertészirtáló részvény-társaság heti tudósítása.

Allomány: 4573 darab sertés. — Ebből leölésre vett 300 darab sertés. Takarmány árak: Tengeri dara 100 kig. 6 frt 50 kr. — Árpada 100 kig. 6 frt 90 kr. — Tengeri (szemben) 100 kig. 5 frt 80 kr. — Árpa (szemben) 100 kig. 6 frt 20 kr. a hizalóban, minden költséget beszámítva.

Gabona-árjegyzék

a Pécsen 1886. évi március 20-án tartott hetivásárról.

100 kilogramm	jó	középszerű	legálábbvaló
Buzs	7 frt 80 kr.	7 frt 70 kr.	7 frt 50 kr.
Kétszeres	6 " 30	6 " 10	" " "
Rozs	6 " 10	6 " "	" " "
Árpa	6 " "	5 " 90	" " "
Zab	6 " 80	6 " 70	" " "
Kukoricza	5 " 80	5 " 60	" " "
Hajdina	7 " 20	" " "	" " "

M é t e r m á s z a :
Széna . . . 3 frt 60 kr. — Szalma . . . 1 frt 90 kr.

Laptulajdonos: **FEKETE MIHALY.** Felelős szerkesztő: **FEILER MIHALY.**

Nyilt-tér.*)

Alarc alatt.

(Illusztráció a „Pécs” ez évi 16-ik számának „Korrupció” — című vezércikkéhez — ajánlva Baranyamegye alispánjának szives figyelmébe.)

Nem láttak volna e sorok napvilágot talán soha, ha azt a vezércikket nem olvasom. Írója felveti, hogy nézeteit igen sokan egynek tartják a pessimizmussal.

Az a szemüveg, a melyen át ő nézi a világot, nem sötét, nem pessimismus. Tiszta, átlátszó kristályüveg az, amelyen át nézve minden olyannak tűnik fel, amilyen valóban. S hogy az, amit ő látott rajta át, sötét: annak nem az a szemüveg az oka. Legyen hát — ebben a tekintetben — nyu. od.

Az az óhajítás azonban, amivel cikkirő a fekete látománytól elfordul, hogy: „vajha mint egykoron Isten házából a kufarok, ugy most a tisztesség templomából a korrumpált gonoszság kikergetetnék!” — a nemes és igazságos óhaj, mondom, csekélységet illetőleg „Memento” egy nem is olyan régen adott, de — beismerem — ugyancsak hamar elfelejtett ígéretemre nézve.

A folyó évi farsang közepe táján volt. Egyedül ültem otthon és szobám ablakából néztem a künn dühöngő vihart, képtem ama szegény emberek sorsának, akiknek élete egy szakadatlan küzdelem, de akik ennek a küzdelemnek az árán legalább elérni azt, hogy „nem kétszer halnak meg.”

Az ajtómon valaki kopogott. — Tessék.

Feketeruhába öltözött nő lépett be hozzám. Képtem keskeny feketeselyem-álcát födte. Megvallom, a különös jelenség némi zavarba hozott.

Vendégem észrevehette ezt. — Kegyed ugy-e csudákozik — mondá — hogy álarcos látogatója jött? Hiszen farsang van.

— Bocsánat, nagysád, de —
— Ugyan hagyja. Aztán látja, nem is valami

uj ez a divat. Már a paradicsomkertben viselte — a sátán. Az emberek pedig azóta mindig . . . De nézze, még nem is mondta, hogy leüljek.

Valamit dalgotam e szavakra; hanem hogy mit, azt ugyan akkor sem tudtam. Nem jól éreztem magamat vis-á-vis egy — örülttel.

— No, folytatta aztán, maga baranyai ugyan szépen ismerheti a szülőföldjét multját! Látja, van itt egy falu, amit a török háborúk alatt egy leányunk a csókja mentett meg az elpusztulástól. Az a leány is álarcot viselt: a bünső kacsérság álarcát, ami nála a honszeretet tiszta képét takarta.

Amúttal tekintetemet különös vendégemre.

— Azt a falut ma is a „lány-csók”-ul nevezik, mondá tovább.

— Hiszen ez az a falu itt a szomszédban!
— Hát persze, hogy ez az. És látja, ott ma is van még egy ember, a ki álarcot visel, még pedig nem csupán a farsang alatt, hanem mindig.

— Nem volt még szerencsém. Szabad tudnom, nagysád, micsoda maszkot visel az a különös ur?

Akkor vettem csak észre, mikor már megtörtént, hogy e kérdésem alatt az ajakam fölé egy apró, gonosz kis daemon telepedett: egy gúnyosoly. Hanem hamar megis bántam. Mert mikor a nőre tekintettem, annak a szép, magas homlokáról olyan hideg fenség sugárzott szét, amit még sohasem láttam emberi homlokon.

— Az az ember — válaszolá vendégem — a becsület álarcát viseli; amihez pedig nincsen joga, mert sikkasztott és hamisított. Sikkasztott állami adópénzt és hamisította a község 1885. évi adóbeizetési napi-jegyzékét, a basás baksis-szedésről, a kimondhatatlan hanyag ügykezelésről és más egyéb szintén nem épen tisztességesnek nevezhető manipulációiról most meg sem emlékezve.

— De ugyan ki az az ember, nagysád? —
— A k ö r j e g y z ő .

— Ah, asszonyom, gondolja meg a dolgot jól. Vádat nem elég emelni csupán valaki ellen; azt be is kell tudni bizonyítani!

— Semmi sem természetesebb, mint ez.
— De nagysád álarc alatt van!

— Egyenlő volna-e a fegyverzetünk, ha álcak nélkül volnék? Különben én leteszem álarcomat. Előre kijelentem azonban, hogy csupán akkor, ha valaki az általam emelt vádak részletes bebizonyítását kívánná tőlem és én arra nem volnék képes. Akkor letenném álarcomat, hogy könnyebben az arcomba köphessenek. Ami a hosszú, hosszú évszázadok alatt egyszer sem történtett még meg.

— Jól hallok-e? Kérdem magamban. Az 1886. év farsangja van; a csudák ideje lejárt: ki ez a nő?
— S ő megint mutha arcomról olvasott volna, így folytatá:

— Engem már régen, nagyon régen és azért küldött Isten a földre, hogy megjelöljem az igazakat és azokat; akik nem azok, hogy aztán jutalmokat, vagy büntetéseket élveztek. Kegyédhez is ezért jöttem most. Hívja fel azok figyelmét, akiket illet, a megdöbbentő mérvben terjedő corruptióra, mely az igazság öröknek kétszeresen is kötelességüké teszi minden köztisztviselőket által elkövetett bűnöknek igazságos, de irgalom nélküli megbüntetését. Ne szóljon arról a határtalan durvaságról, melylyel az említett körjegyző a múlt év december havának 10-én a mohácsi kir. járásbírósg elmarasztaló ítéletét vonta magára, melylyel 4 községének polgárait örökre elidegenítette magától s mely intelligens emberre szegény, még pedig teljesen bélyegző; ne szóljon arról, hogy egy köztisztviselőnél ily faragatlan modort legfeljebb csupán a hivatalos ügykezelésbeni ernyedetlen szorgalom és a pedánságig menő lelkiismeretesség tehet a felekkel szemben jóvá — némileg; mondja csupán csak azt, hogy a szóban forgó köztisztviselő sikkasztott és hamisított. Az Önök megyéjének igazságszertetői ismeretes alispánja az 1883. évi dec. hó 7-én 11246. sz. a kiadott s a már többször említett körjegyzőt illetőleg elmarasztaló határozatában — mint uszem: némi igazolásul az akkori, a mily mértékben nemes szívre valló, ép annyira enyhe ítéletnek — kimondotta, hogy „(S. J. körjegyző) szabályellenes eljárásai az 1876. évi V. t. cz. 23. §-a szerint súlyosabb beszámítás alá esvén, a fentbe meghatározott (a jegyzői nyugdíjalap javára fizetendő ötven frt bírság) büntetés volt rá kiandandó, mégis oly figyelmeztetéssel, hogy ezentul tapasztalando rendtelenségek esetén az elbocsátás büntetése fog alkalmaztatni.”

Aztán a hideg szépség olyan tudott kérni, hogy megtegyem, amiért hozzám fáradt, hogy önkénytelenül is szavam adtam neki. Ugyanabban a pillanatban az ajtó gyors nyílását és becsukódását hallottam még — és ismét egyedül voltam a szobában, nem tudva; álomból ébredtem-e fel, vagy való-e a mit láttam?

Hogy nem álom, hogy valóság volt, arról meggyőzött az a névjegy, amit a leányom nap világnál a padlón észrevettem és amelyről, mikor feleltem, ezt olvastam le: **Köz vélemény.**

Van szerencsém t. Uraságot ezennel tisztelttel értesíteni, hogy helyben, (Király-utca 23. sz. a.) a pécsi kölcsönsegélyző egylet ujonnan épült házában

fehérnemű, norinbergi s rövidáru üzletet nyitottam.

Több éven át, leginkább helyben szerzett tapasztalataim által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy uraságod izléseinek és igényeinek teljesen megfelelek.

Raktárom mindenmá ruhádszettel: csipke, selyem és bársony, szalag, rüsch, gomb, nyakkendő,

legujabb divatu napernyő, legyező,

esmerőny, sétatábla, férfi és női ing, kézfű, gallér, továbbá: himző, moháris és valódi pottendorfi kőto pamut, cerna, selyem, valamint mindefele harisnya, nőr, férfiak és gyermekek számára, legujabb női és gyermek kötevény, himzett stráfok és betetek, valódí Mousson-féle illatszerek, szappanok, fogpepek, ruha-, haj- és fog-kefék, fésűkkel dusan van felszerelve.

Különösen ajánlom legjobb minőségű **fűzőnyeimet (Mieder.)**

Fő törekvésem oda irányul, hogy jó minőségű árú és a legolcsóbb árak által t. Uraságod igényeit teljesen kielégíthessem. Miért is kérem kegyes pártfogását.

Videki megrendelések pontosan és gyorsan eszközölköttek.

Kiváló tisztelettel **SPIEGEL JÓZSEF.**

Fekete satin merveilleux (egész selyem) szövöketek méterenkint 145 forinttól 645 frt-ig kész ruhákban és darabokban vámentesen házhoz szállít vámentesen házhoz szállít **HENNEBERG G.**, (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktár **Zürich**. Minták kívánatra. Levelek 10 krba kerülnek.

289/1886.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a siklósi kir. járásbírósg 1620/1878. sz. végzése által siklósi takaréki és hitelügylet végrehajtó javára Hayt György s társai n.-palkonyai lakosok ellen 930 frt tőke, ennek 1886. jan. 1-től számítandó 8% kamatai és eddig összesen 20 frt 50 kr. perköltség-követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1073 frt 90 krra becsült lovak, koskik, házbutorok, gazdasági eszközök, birkiak és pinceszekőzkökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatkak.

Mely árverésnek a 1436/1886. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis N.-Palkonya községben alperesek lakásán leendő eszközközté

1886. év május hó 5. napjának d. u. 1 órája és folytatolag következő napokon

határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek beárón alul is eladatkak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiízetendő.

Kelt Siklóson 1886-ik évi április 21-én.

Schreyer János, kir. bírósági végrehajtó.

1416.

Hirdetmény.

Az 1886. ápril hó 27-ére hirdetett közgyűlésre az alapszabályok 20. §-ban előírt részvénytársaság 33. §-a értelmében újabb **közgyűlési határnapul 1886. évi május hó 16-ának d. e. 10 órája** tüzetik ki, melyre a t. c. részvényesek hivatkozással az alapszabályok 24-ik §-ára, tisztelettel meghívatkak.

Kelt a pécsi kőszénbánya és gépgyár részvénytársulat igazgató-sága részéről 1886. évi ápril hó 27-én tartott üléséből.

Koszits Szilárd, társulati titkár.

1886-ki fris töltésű ásványvizek

Apollinár-forrás	Marienbádi
Bilini	Budai keserű
Borszéki	Parádi
Karlsbadi	Prebali
Csizi	Pálnai
Cigelkai	Pirmonti
Eger-Franzensbádi	Radeáni
Emsi	Robitschi
Gieszhübbi	Saidschitzi
Gleichenbergi	Selters
Halli iblány	Szavniczi
Ivándai keserű	Szt-Lorenzi
Kissingi	Sull-güll
Kortlniozai	Szechenyi-Petánzi
Lipkai	Szechenyi keserű
Lipoczi Saivátor	Ivontzi
Luh Margit	Vichy

es mohai Agnes forrás víz nagy raktár **EIZER JÁNOS** fűszerkereskedésében Szechenyi-tér. Oertzen féle házban. **Videki megrendelések pontosan és gyorsan eszközölköttek.**

„István főherceg” első rangu szálloda Budapestben.

Van szerencsém a fobb úri rendek és a t. c. utazó közönséggel tudatni, hogy az

„István főherceg” szállodát Budapestben, Ferenc József-rakpart

(a m. tud akad. közelében) átvettem és semmi költséget nem kíméltem, hogy ezt teljesen új berendezés megszerzése által egy első rangu szálloda magaságára emeljem és általam ennek régi hírnevét továbbra is megszilárdítsam. Midőn tehát szállodámat a fobb úri rendek és a t. c. utazó közönség kegyes figyelmébe ajánlom, főtekeréssem lesz t. vendégeim meglegedését ólesóság, tisztaság és pontos kiszolgáltság által megnyerni és megtartani és emnélfogva kérem új vállalatom támogatását. Mély tisztelettel

Francis W., szállodatulajdonos.

Ruhaszövetek
egyedül tartós juh-gyapjuból, közép-termetű ember részére:

3:10 métert számítva	jó	juh-gyapjuból	4 frt 96
egy öltönyre	jobb	"	"
	finom	"	10 00
	egészen finom	"	12 00

Utazó-plaidok darabonként 4—5—8 frttól 12 frt-ig. Igen finom öltözetek, nadrágok, felöltők, kabát és eső-köpeny-szövetek; Tiffel, Loden, Commis, Kangarn, Cheviot, Tricot, Peruvien, Dorsing-szövetek, hölgy és billard-posztók ajánlatnak

Alapítva **Stikarofsky János** 1866-ban által **gyári raktár Brünnben.**

Minták bérmentve. Minta-kártyák szabók számára bérmentve. Utánvételi küldemények 10 frton felül bérmentve.

Állandó posztó-készletem 150,000 frton felüli értéket képvisel és így érthető, hogy nagy üzletben 1—5 méter hosszu maradékok vannak, melyeket igen alacsonyra szabott előállítási árakon vagyok kénytelen eladni. — Ezekből minták nem küldhetők; a nem tesző maradékok azonban kicserélhetnek, vagy a pénz visszaküldetk. (Megjegyzendő, hogy az ily maradékokat más üzletek is kicserélik, meglehet, csak azért, hogy még rosszabb árut küldjenek helyette; a pénzt azonban nem adják vissza).

Szédelgő s meg nem bízható cégek utánzásai miatt kénytelen vagyok a hírlapi hirdetésekkel felhagyni, kérem azért a t. közönséget, tartásuk emlékeztetőben szolid üzletemet és szükségleteiket nálam rendeljék meg, melyek iránt mindig a legnagyobb figyelemmel leszek. Cégnk magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven levelez.

CZIGELKAI LAJOS-ISTVÁN-
forrás. forrás.
Gyógyviz Borvíz
elsőrendű, kipróbálva és orvosi tekintélyek részéről a legmelegebben ajánlva. legdúsabb szik s szén-sav tartalmu Európa valamennyi ásványvize között.
A forrás kezelősége **CZIGELKAI** Sárosmege.

Resolvir szappan
feltalálta és előállítja **PICHLER FERENCZ,** es. és kir. főállatorvos az osztrak-magyar hadseregben.
Kittünő szernek bizonyult a **lovak és szarvasmarhák** minden külső baja ellen.
Többször kintüntetett megtisztelő bizonyítványokkal, köszönő és elismerő iratokkal állatgyógyászoktól, gazdasági gytelektől és intézetektől és nagyszamu földbírtokosoktól.
Kapható: Budapesten Török Józsefnél. — Pécsen Kovács Mihály gyógyszerárban.

Szállitható mezei acélvasutak. (Haroschka szabadtalma.)
Legelőszertű és legolcsóbb szállitható vagy állandó vasut, gazdaságok, erdőszertűk, télagyárak, bányák, paktárak, pinéek, gyárak és istállók számára, ugyancsak kisebb városok és gazdaságok egymásköztü összeköttetésére. stb.
Haroschka Ferencz, Budapest, V., Váci-körrt 58. szám.